

عدالت در انگلستان

بحث دوم

سابقه تاریخی دادگاههای انگلستان

کامن لو - انصاف - رویه قضائی

۱ - سابقه تاریخی

(۵)

گذشته و سابقه تاریخی اجتماعات، که در واقع سازندگان تأسیسات اجتماعی اند، در خصوصیات کنونی اجتماعات نقش اساسی دارند. بادر که گذشته ها، که زیربنای ساختمان فعلی اند، در ک ماهیت و خصوصیات تشکیلات و مسائل کنونی آسان تر، و باقیت نزدیک تر می گردد، وجود ما و سازمان های اجتماعی گروه های انسانها در اعماق گذشته ها ریشه دارند. مطالعه گذشته های حقوق انگلستان بخصوص در در ک سازمان قضائی و حقوقی امروزه انگلستان نقش اساسی را ایفاء می کند. از آن جهت که حقوق این کشور تدریج بوجود آمده و بهره های قضائی هر زمان با مهره های زمان قبل خود پیوند دارند. حقوق این سر زمین، همان ظوری که قبل نیز اشاره شد، حقوق خلق الساعه نیست. یک پای حقوق هر عصر و زمان در عصر گذشته آن نهاده شده، و این پیوستگی واستمرار از مشخصات باز حقوق انگلستان است.

حقیقت آن است که تا اواخر دوره انگلوساکن ها (۹۲۱-۹۴۰) بعد از میلاد مسیح سر زمین انگلستان از حکومت مرکز بهره مند نبوده است (۱). فقط برای سلطان یا سلطین دارای هیئتی بنام ویتان (۲) بوده اند که گاه بگاه تشکیل می یافت و ظاهراً سئول انتخاب سلطان بود، ولی قوه متشکله ای، که مقررات و قوانین را بموضع اجرا گذارد، در آن زمان وجود نداشت و از دستگاه عدالت واحدی که قوانین را تفسیر نماید خبری نبود، فقط عدالت خانه های محلی بودند (۳) که از قبیل عدالت خانه های شایر (۴) بعدها بصورت دادگاه های کانتی درآمدند و در مبحث گذشته از آنها یاد شد؛ و همچنین عدالت خانه هائی بنام هندرد (۵) وجود داشت که جزوی از عدالت خانه های شایر بحساب می آمدند.

تسلط نورمن ها در (۱۰۶۶) اثر شایان توجهی در تاریخ اجتماعی انگلستان بجای گذاشت؛ سیستم حکومت فئودالی را در آن سر زمین ایجاد نمود و سلطنتی را بر آن مسلط کرد

۱ - در یک چنین زمانی کشور ایران دارای حکومت ونظم ونسق بوده است.

۲ - Witan

۳ - Communal Courts

۴ - The Courts of Shires

۵ - Handred

که همگی تمايل به حکومت يك پارچه و متمرکز داشتند، چنانکه سابقاً نيز در بحث حقوق اساسی اشاره شد در ابتدای حکومت نورمن‌ها عدالت خانه‌های محلی، بخصوص شایرها، که تحت ریاست شریف‌ها^(۱) اداره میشدند، اهمیت خاصی یافتند و نماینده سلطان در هر محل گردیدند، اینها نه تنها بکار عدالت می‌پرداختند بلکه امور کشوری سلطان را نیز اداره میکردند.

با وجود آمدن شورای سلطنت^(۲)، که از فئودالها تشکیل میشده، کم کم از اهمیت عدالت خانه‌های شایر و هندرد کاسته شد و بتدریج ازین رفتند.

شورای سلطنت دادگاه بمعنی امروزی نبود، بلکه مرتعی برای اداره کلیه امور، از جمله اسر عدالت، بشمار میرفت؛ این شورا بتدریج بدو قسمت تبدیل شد، یکی شورای بزرگ^(۳) که بعدها بصورت مجلس لردها درآمد، و دیگری جلسات کوچکتر شورا که بدفعات بیشتری تشکیل میگردید و صاحب منصبانی که در این جلسات شرکت میجستند، هر یک اداره قسمتی از تشکیلات را بعهده گرفته، و بدین ترتیب و بتدریج قسمت‌های مختلفه امور کشوری تأسیس گردید و کم کم عادت برای جاری شد که این صاحب منصبان در محل ثابتی انجام وظیفه کنند که این محل در اطراف ناحیه وست مینستر تعیین گردید، بهمین نحو دادگاهها و نیز مؤسسات اساسی دیگری نیز بوجود آمدند.

دوران فئودالی نورمن‌ها رسمی را برای تأسیس دادگاهها بوجود آورد که بموجب آن فئودالهائی، که باندازه کافی ملک و رعیت در اختیار داشتند، میتوانستند دادگاه فئودالی تشکیل دهند، و عدالت را آنطوری که میخواستند، در آن دادگاهها اعمال کنند. از نظر تئوری این دادگاهها صلاحیت رسیدگی به امور جزائی را نداشتند ولی در عمل جرائم کوچک را رسیدگی و مجازات میکردند. در واقع داشتن دادگاه و اجراء عدالت یک خدمت عمومی نبود بلکه حق مالکیت و طبیعت^(۴) بود که به بعضی داده میشد و آنها عدالت را مانند اموال دیگر مورد معامله قرار میدادند و از هزینه عدالت منافع سرشاری بنفع صاحبان دادگاهها جمع میکردند، در مقابل این دادگاه‌های خصوصی فئودالی شاه نیز دارای دادگاهی بود که در سراسر خطه تحت حکم فرمانی، اعمال عدالت میکرد. در حقیقت تأسیس دادگاهها حق خصوصی بود که منافع آن به صاحب دادگاه تعلق داشت. و این امر وجدان دوران نورمن‌ها را بی‌اندازه ناراحت کرده بود همانطوری که امروز مالکیت‌های خصوصی وارضی در بعضی نواحی تنفر و ارزجار مردم را برانگیخته است.

این طریقه یعنی مالکیت خصوصی دادگاهها، موجب گردید که مقاطعه کاران عدالت بر قابت یکدیگر برخیزند و هر یک سعی کنند عدالت را بهتر و بیشتر در اختیار ست تقاضیان بکدارند. دادگاه‌های سلطان^(۵) که متاع بهتر و مطمئن‌تری را در اختیار ششتریان عدالت میگذارند، اهمیت بیشتری کسب و اعتماد مردم را بخود جلب نمودند.

۱ - Sheriffs

۲ - Curia Regis

۳ - Great Assembly - Magna Concilia

۴ - Franchises

۵ - King's Court

در مانگنا کارتا (۱)، که بطور کلی حافظ منافع طبقه مالکین بود، ماده‌ای گنجانده شد که بموجب آن سلطان از قبول کارهایی که مخصوص دادگاههای فئودالی بود محروم گردید.

در قرن سیزدهم دادگاههای سلطان، با ابتکاری در امر قضایت، بصلاحیت رسیدگی دعاوی خود افزودند، این ابتکار عبارت از تأسیس نوعی قرارهای سوت بود که دادگاههای دیگر ابتکار این عمل را در دست نداشتند. با این ترتیب عدالت شاهی عالمه پسند ترین عدالت‌ها گردید و بردم بسوی آن روآوردند و دادگاههای شاهی ناگزیر شدند به قسمتهای مختلف، که هریک در امر مخصوصی بھارت یافته بودند، تقسیم گردند و کار عدالت به قسمتهای معجزی دسته‌بندی شد.

با این ترتیب امور مربوط بعدالت از دستگاه اداری حکومت بجزا شد، سورای سلطنتی (۲) به مجامعتی اطلاق می‌شود که شاه برای اداره حکومت تشکیل می‌داد، سورای بزرگ از اشخاصی مستنف و بزرگ، ویرای رسیدگی به امور مهمه کشور، تشکیل می‌یافت که بعدها بصورت مجلس لردها درآمد (۳)، سورای کوچک باحضور صاحب منصبان و مشاورین جلسات خود را بطور دائمی تشکیل و به اداره امور حکومت می‌پرداخت، این شورا که بعدها از نمایندگان ایالات و ولایات تشکیل، و امور کشور با شور و مذاکرات آن حل و فصل می‌گردید، همان است که امروز بصورت مجلس عوام (۴) درآمده است.

از قرن چهاردهم به بعد، کم کم، امور مربوط به عدالت در دستگاه مشخصی، بنام دادگاهها، مورد رسیدگی و حل و فصل قرار گرفتند و دادگاهها مستقل از دستگاه اداره حکومت بکار عدالت پرداختند. دعاوی افراد علیه یکدیگر به دادگاههای تظلمات عمومی (۵) ارجاع می‌گردید دعاوی مربوط به اداره امور حکومت و یا دعاوی افراد بطریقت حکومت در دادگاههای مخصوصی سلطنتی (۶) مورد رسیدگی قرار می‌گرفت و بالاخره دعاوی مربوط به درآمد و باج و خراج بدادگاههای درآمدها مربوط می‌شد (۷). این دادگاههای مرکزی در وقت مینستر (۸) تشکیل می‌گردند، و در اوخر قرن چهاردهم قضات آنها دارای اطلاعات قضائی و از کسانی بودند که شغل قضائی را حرفة خود قرار داده و آن را می‌آموختند؛ این قضات توسط شاه و از بین وکلاء مدافع انتخاب می‌شدند - این دادگاهها بنام دادگاههای کامن لو (۹) معروف گردیدند و با این تسمیه از دادگاههای کلیسا نیز مذهبی (۱۰) و دادگاههای دیگر اختصاصی که صلاحیت مخصوص داشته متمایز می‌شدند.

- ۱ - Magna Carta
- ۲ - King's Council
- ۳ - House of Lords
- ۴ - House of Commons
- ۵ - Courts of Common Pleas
- ۶ - Courts of King's Bench
- ۷ - Courts of Exchequer
- ۸ - Westminster
- ۹ - Common Law Courts
- ۱۰ - Ecclesiastical Courts

در سلسله سراتب دادگاههای کامن لو، دادگاههای دیگری نیز وجود داشتند که آنها را دادگاههای سیار فصلی (۱) می‌نامیدند. مقدمه تأسیس این دادگاهها را در زمان نورمن‌ها باید جستجو کرد، که شاه اشخاص معتمدی را، بمنظور بازدید ایالات و کنترل امور، و گزارش اوضاع و احوال بان نواحی پسرکشی سیفرستاند، این اشخاص پس از بازرسی در امور ایالات وقایع و وضع آن نواحی را به عرض شاه میرسانیدند، بازرسیها و گزارشات این اشخاص درخصوص مواردی بود که بدنشور شاه اطلاعاتی ضروری تشخیص می‌گردید، بنا براین دخالت این افراد محدود به موضوع مورد دستور بود و نتیجتاً در امور عدالت کمتر دخالت مینمودند و اغلب در موضوعات مالی که مورد علاقه شاه بود بازرسی و دخالت می‌کردند؛ ولی بتدریج، و بنا بر اوضاع و احوال، فعالیت‌های مربوط به امور قضائی و امور عدالت کاراً اساسی آنها شد و بالاخره فرستاده‌ها بعنوان قضاة سیار (۲) سالی سه الی ۴ بار به ایالات سرکشی می‌نمودند و بجرایم مهم رسیدگی و حکم صادر می‌کردند.

امور قضائی کم اهمیت‌تر بدادگاههای صلح احواله می‌گردید، رسیدگی امور حقوقی (۳) سهم به وست مینستر (لندن) ارسال و به یکی از دادگاههای کامن لو که فوقاً توضیح داده شد ارجاع و رسیدگی بعمل می‌آمد، این سنت، با توجه باینکه دعاوی حقوقی نیز با حضور ژوری انجام می‌گرفت، اسباب رحمت و نراحتی ژوریها و شهود را فراهم می‌کرد، زیرا برای حضور در دادگاه ناچار بودند از محل خود به وست مینستر سفر کنند. بدین جهت، ضرورت سنت مزبور را تغییر داده، و بعد هارسم برآن جاری شد که طرح دعاوی، در دادگاههای کامن لو، در وست مینستر بعمل آید و برای رسیدگی به ایالت مربوطه نزد قضاوت سیار، که سالی سه الی چهار بار آنجا سرکشی می‌کردند، ارسال گردد.

رسیدگی دعوای در ایالات مربوطه انجام و برای صدور حکم به وست مینستر فرستاده شود. جریان امر و مدعافعات در وست مینستر بوسیله وکلاه طرفین (۴) انجام می‌گردید و با این ترتیب طرفین دعوا و شهود و ژوری در همان ایالت نزد دادگاه فصلی سیار حاضر می‌شدند ولی پرونده در وست مینستر خاتمه می‌یافت و با این ترتیب قضاط دادگاههای فصلی سیار هم با مور جزاً و هم بداعوی حقوقی رسیدگی می‌کردند، کما اینکه فعل نیز وضع بهین نخواست، اهمیت دادگاههای فصلی سیار ایجاد می‌نمود که قضاط آن‌ها ازین وکلاه کارکشته دادگستری، که سالیان دراز سابقه عمل در وکالت داشته باشند، انتخاب گردند.

دادگاههای کامن لو که در مرکز (وست مینستر) تشکیل می‌شدند و دادگاههای فصلی سیار که در ایالات ایجاد شده بودند، تلفیقی از سیستم تمرکز و عدم تمرکز را در نظام قضائی انگلستان بوجود آورده که هنوز هم ادامه دارد، مسائل و نکات مربوط به قانون و حقوق (۵) در وست مینستر مورد بحث و فحص قرار می‌گرفت و اختلاف نظرهای قضائی در آنجا مورد شور و حل و فصل می‌گردید و بدین ترتیب قانون در تمام نواحی

۱ - Assize Courts.

۲ - Itinerant Justices

۳ - Civil Litigations

۴ - Attorney

۵ - Points of Law

انگلستان تحت رویه واحدی در می‌آمد و وحدت قضائی تأمین میشد. ذکر این نکته در اینجا ضروری است که حقوق انگلستان به آسانی و فوری باین وحدت نائل نشده بلکه رویه قابل انعطاف قضات در زبانهای طولانی، این برتری قضائی را نصیب انگلستان نمود زیرا:

قضات قرن سیزدهم معتقد بودند که وظیفه آنها، در امر قضاؤت، تبعیت از عدالت واقعی و وجود آن عدالت است، در صورتیکه قضات قرن چهاردهم، وظیفه خود را، با اعمال قانون در مورد بخصوصی، انجام شده میدانستند و حال آنکه عدالت واقعی (۱) و عدالت قانونی (۲) دو مفهوم مختلف و متفاوتند. عدالت قانونی وقتی حاصل میگردد که رسیدگی با بیطریقی و بینش قضائی انجام گردیده و یقین حاصل شود که قانون در مورد بخصوصی صحیحًا اعمال و اجرا شده است؛ نتیجه‌ای که از این روش رسیدگی بدست آید مطابق با عدالت قانونی است ولو آنکه نتیجه حاصل برخلاف عدالت واقعی و یا مغایر با وجود آن عدالت طبیعی باشد. با این کیفیت سعلوم است که، پیروی صرف اzmcrat قوانین کامن لو، هر چند که قانون را در مورد بخصوصی خوب اعمال و اجرا می‌نمود و بطور همه جانبه‌ای از قانون پیروی می‌کرد، معهداً در اغلب موارد حق و عدالت (۳) زیر پا گذاشته میشد، و با این ترتیب قانون (۴) و حق و عدالت (۵) دائمًا در حال مبارزه و کشمکش بودند، زیرا قانون همیشه منطبق با حق و عدالت نیست. (در تمام سیستم‌های قضائی موجود در عالم این نقص موجود است که قوانین آنها، بخاطر پیروی از طبع منطقی بشری که همیشه دنبال روابط علت و معلولی ساخته ذهن خود می‌پرورد، و غالباً روابط منطقی قضائی و اصول و قواعدی اعتباری می‌سازد و سپس یکی را عامل دیگری و دیگری را نتیجه منطقی اولی میداند، شوانسته اند وجود آن عدالت و حق را نیز راضی کرده باشند).

(قضات بخاطر پیروی از این منطق قضائی ناچارند، در غالب موارد، واقعیت قضیه و حق مطلب را نادیده بگیرند و در چهارچوبه خشک مقررات قانونی عدالت واقعی را بدست فراموشی بسپارند. هرگاه روزی فرا رسید که راه حلی برای این مشکل اجتماعی یافته شود، قانون و قضاؤت بر ملاک کشف حقیقت قرار گیرد و در واقع بخاطر ارضاء روح عدالت طبیعی مورد استفاده واقع شود. آن روز افراد اجتماع در آسایش بیشتری بسر خواهند برد. شک نیست رسیدن به این آرزو و یا نزدیک شدن به آن فقط در صورتی اسکان پذیر است که قضات تحت نظام بخصوصی و برای مدت محدودی، بمنظور آمادگی و قضاؤت بطریقه عدالت، بترتیب شده باشند).

با این کیفیت کامن لو کافی برای احراق حق نبود و از لحاظ فنی در لفافی از مقررات آئین دادرسی پیچیده شده بود، مضافاً با اینکه قضات و زوری غالباً تحت تأثیر و نفوذ سردم متنفذ قرار میگرفتند، نتیجه آن شد که سردم مقررات کامن لو را کافی برای تأسین عدالت واقعی ندانستند، زیرا قضات کامن لو نمی‌توانستند اzmcrat خشک کامن لو

۱ - Justice

۲ - Justice according to the Law

۳ - Justice

۴ - Law

۵ - Justice and Equity

دست برداشته و از چهارچوبه آن فراتر روند، لذا صلاح را در آن دیدند که عرضحال‌ها را مستقیماً به شاه تقدیم کنند. حکومت پس از دریافت این تقاضاها برخی را مجددآ بداد گاههای کامن لو احواله می‌کرد و بعضی را به لرد چانسلر ارجاع می‌نمود که یا شخصاً و یا توسط هیئتی بمراجعات و شکایات رسیدگی می‌کرد. قاضی‌القضات در اوائل کار برای رسیدگی به این دعاوی، از وجود بعضی مشاورین حکومت کمک می‌گرفت. ولی فکر تأمین عدالت واقعی کار را بجایی کشانید که بعد‌ها قاضی‌القضات شخصاً تمام این نوع دعاوی رسیدگی و حکم می‌داد. حکم او بر ملاک قناعت وجودان بود واژه‌چیک از سقررات قانونی و یا آئین رسیدگی پیروی نمی‌کرد. قضیه را تا آنجا تعقیب می‌نمود که وجودان او حکم بر تکمیل رسیدگی میداد و حکم را نیز بر ملاک همین قناعت وجودان و با در نظر گرفتن واقعیت امر در قضیه مورد بحث صادر می‌کرد، این نوع رسیدگی وجودان پسندانه قاضی‌القضات موجب گردید که از آن پس متظلمین با پشت کردن بداد گاههای کامن لو، مستقیماً به قاضی‌القضات تظلم کنند ولذا دادخواستهای خود را یکسره برای او می‌فرستادند، و با این ترتیب داد گاههای قاضی‌القضاتی (۱) بوجود آمد.

در قرن ۶، این داد گاههای برمبنای وجودان (۲) بدعاوی رسیدگی می‌کردند. و هر قاضی وجودان خود را ملاک حکم، در قضیه مورد نظر، قرار می‌داد؛ و اگرچه وجودان هرقاضی با وجودان قاضی دیگر تفاوت داشت و باید به حق قبول کرد که وجودان را نمی‌توان یک راهنمای و ضابطه دقیق و ثابتی در امر قضایت دانست، مع الوصف در آن زمان و با توجه به اوضاع واحوال داد گاهها و بقرارات خشک کامن لو، این نوع رسیدگی وجودانی داد گاههای چانسری مکمل طرز رسیدگی داد گاههای کامن لو بودند.

قرن هفدهم برخلاف قرون گذشته زمانی بود که داد گاههای کامن لو و داد گاههای چانسری و نیز داد گاههای فصلی سیار در صحنۀ تشکیلات قضائی انگلستان نقش‌های اساسی تأمین عدالت را بعهده داشتند.

حقوق‌دان‌ها از داد گاههای کامن لو حمایت می‌کردند زیرا رسیدگی در این داد گاهها بر ملاک قانون و ضوابطی بود که قضات داد گاههای کامن لو وضع کرده بودند و لذا داد گاههای چانسری را بعلت آنکه وجودان، این امر غیرثابت و غیر مشخص، ملاک حکم آنها بود، بیاد انتقاد گرفتند و با پیش آمدن رونق تجارت داد گاههای کامن لو را بدرجۀ اهمیتی قابل توجه رسانیدند.

تشکیلات سه گانه کامن لو، که قبل از آنها یاد شد، در هم ریخته شد، با این معنی که کارهای تقسیم شده‌آنها از آن پس بداد گاههای سلطنتی (۳) احواله می‌شد و از این رو این داد گاهها دارای اهمیت خاصی شدند، و چون در اوخر قرن ۷، داد گاههای چانسری، که برمبنای وجودان رسیدگی می‌کرد، با گذشت زیان، دارایی ضوابط و قواعدی سبّتی بر اصول وجودان و انصاف (۴) گردیدند، کمتر مورد انتقاد حقوق‌دانان قرار می‌گرفتند و در قرن

۱ - Courts of Chancery

۲ - Conscience

۳ - King's Bench

۴ - Equity

هیجدهم این دادگاههای چانسری، که اصول و قواعد انصاف را هنگام رسیدگی بکار میبردند، بنام دادگاههای انصاف معروف شدند و مانند دادگاههای کامن لو، که دارای درحدود... جلد رویه و سابقه قضائی و شرح دعاوی^(۱) گذشته بودند، دادگاههای انصاف نیز این سوابق را گردآورده و مبنای قضائی مستکی به قواعد و اصول انصاف در اختیار داشتند بطوریکه در قرن ۱۸ دادگاههای انصاف به میزان دادگاههای کامن لو دارای رویه قضائی و گزارش دعاوی بوده‌اند، و قضاط دادگاههای چانستری (انصاف) همان معلومات و مراتب قضائی را می‌دانند که قضات و حقوقدانان کامن لو ملزم به کسب آن بودند.

در قرن ۱۹ یک نوع همکاری نزدیکی بین دو نوع عدالت کامن لو و انصاف بوجود آمد، مقررات انصاف شامل قواعد و اصولی گردیدند که خشگی و نقص کامن لو را جبران می‌کرد بطوریکه درایجاد و تأمین عدالت، مقررات و قواعد انصاف مکمل مقررات کامن لو شد و به جسم بیرون مقررات کامن لو حیات بخشید.

در جریان قرن ۱۹ در حدود ۱۸۵۷ بعضی از دادگاههای کلیساًی، که باور وصایا^(۲) و امور حسبي متوفای بدون وصیت^(۳) و یا بدعای زناشوئی^(۴) رسیدگی میکردند، از بین رفته؛ و دادگاه مخصوصی برای رسیدگی به امور وصایا و امور حسبي^(۵) و نیز دادگاهی برای اسر طلاق^(۶) تأسیس یافت؛ مقررات خاصی برای رسیدگی باور و رشکستگی در نظر گرفته شد و مقدمات تعویز رسیدگی استینافی نیز فراهم گردید تا آنکه بالآخره بمنظور جلوگیری از وجود صلاحیت‌های مشترک دادگاهها و برای ازین بردن آثین‌های مختلف دادرسی که بوجود آمده بود و یک کاسه کردن آنها، و نیز بمنظور هم‌آهنگ ساختن فعالیت‌های ناسیسات مختلف قضائی در سال ۱۸۷۳-ه^(۷) تجدید سازمان و تشکیلات قضائی بموجب قانون تشکیلات قضائی ۱۸۷۰^(۸) عملی گردید، که برطبق آن دادگاههای عالی قضائی^(۹) تأسیس شد که شامل دادگاههای بزرگ بدروی^(۱۰) و دادگاههای استیناف حقوقی^(۱۱) می‌باشد و نظام قضائی اسروزی انگلستان تشکیلاتی است که بموجب این قانون از سال ۱۷۸۵ تا کنون بر جاست و شرح مفصل آن در مباحث گذشته مذکور گردید.

قانون تشکیلات قضائی ۱۸۷۰ فاصله بین قانون و انصاف را تا اندازه‌ای کوتاه‌تر کرد، از آن پس دادگاههای بزرگ دارای صلاحیت رسیدگی بتمام امور، اعم از دعاوی دادگاههای کامن لو و دعاوی دادگاههای چانسری، گردیدند. تا قبل از این قانون مقررات کامن لو و مقررات انصاف در یک دادگاه قابل رسیدگی نبودند، این قانون وضعی

۳ - Law Report

۴ - Wills

۵ - Intestacies

۶ - Matrimonial cases

۷ - Probate courts

۸ - Divorce courts

۹ - Judicature Act 1875

۱۰ - Supreme Courts of Judicature

۱۱ - High Court

۱۲ - The Court of Appeal

برقرار نمود که بموجب آن تمام دادگاهها ملزم گردیدند مقررات کامن لو و انصاف را در عین حال اعمال نمایند و هرجا بین این دونوع مقررات تعارضی ایجاد گردید، مقررات انصاف بر مقررات کامن لو حکومت داشته باشد، معهذا ماهیت مقررات کامن لو از یک طرف و خاصیت دستور سوقت‌های بینی بر اصول انصاف از طرف دیگر با پرجاماند.

برای درک اختلاف بین مقررات کامن لو و اصول مبتنی بر انصاف، که در بعضی سوارد برخلاف قانون و درجهت مخالف منطق قضائی گام بر میدارد، بذکر مثالی نیازمندیم فرض کنیم که الف دارای ساختمانی باشد که در قسمتی از زمین متعلق با وساخته شده و این ساختمان دارای پنجره‌هایی است که بطریف زمین ب باز شده و مشرف به آن زمین می‌باشد و همچنین فرض این است که الف از قدیم حق روشنائی^(۱) کسب نموده، حال اگر بخواهد در زمین خود ایجاد بنا نماید بطوریکه مانع روشنائی پنجره‌های الف گردد، شکی نیست که بحق روشنائی الف تجاوز نموده است. طبق مقررات کامن لو الف میتواند ب ر تعقیب نموده و خسارت خود را از او بخواهد، در صورتیکه طبق قواعد و اصول انصاف متضرر می‌تواند از دادگاه تقاضای صدور دستور سوتی^(۲) سپنی بر منع ب از بالا بردن ساختمان بنماید و یا اگر ساختمانی بنا گردیده، دستور تخریب ساختمان را صادر کند. طبق اصول و قواعد انصاف قاضی الزام و یاتکلیفی در صدور دستور سوت ندارد. بلکه با توجه به اوضاع و احوال قضیه و ملاحظه اینکه این تجاوز از حق قابل اهمیت و یا ناچیز است، اتخاذ تصمیم می‌نماید در اتخاذ تصمیم قاضی باین موضوع توجه دارد که رفتار الف منصفانه و معقول بوده و یارفتابی خصمانه وزیر کانه یا آمیخته باسوء نظر و بدجنسی داشته است. مثلاً اگر برای ب دلیلی موجود نبوده که تصور وجود چنین حقی را برای الف بکند و یا اینکه الف با ملاحظه اینکه ب مشغول ساختمانی است که به حق او لطمه می‌زند، معهداً سکوت اختیار نموده و یا اعتراضی به عمل ب نکرده است و صبر نموده تا ساختمان ب خاتمه یافته و سپس شروع ب طرح شکایت گرده است، در این صورت ممکن است دادگاه استدلال نماید که رفتار الف طوری بوده که شایسته استفاده از دستور سوت نمی‌باشد و با این ترتیب ب را درایجاد بنا آزاد می‌گذارد. با این ترتیب، از نقطه نظر مقررات انصاف^(۳) حق سابق و قدیمی الف در مورد روشنائی ازین رفته وال夫 اگر مایل باشد می‌تواند از طریق مقررات کامن لو برای وصول خسارتی، که از این عمل با وارد شده، علیه ب اقدام به تقدیم دادخواست نماید، گرچه صدور این گونه دستور سوت‌ها و این راه حل‌های قضائی^(۴) کلاً بنظر قاضی است ولی نباید تصور کرد که ملاکی برای نظر قاضی موجود نیست بلکه قاضی ملزم است از اصول معین و مشخصی، که بموجب مقررات انصاف گرد آمده‌اند، پیروی نماید.

فرق دیگری که بین کامن لو و انصاف موجود است در نحوه اجرای احکام و قرارهای آنهاست، با این معنی که در مورد مقررات کامن لو اگر محکوم علیه خسارات وارد را نپردازد، با توقیف و ضبط اموال او دستور دادگاه ب موقع اجرا گذارده می‌شود، درحالیکه

۱ - Ancient light

۲ - Injunction

۳ - Equity

۴ - Remedies

اجرای دستورهای انصاف و یا احکام آن به این نحو است که خوانده مکلف است عمل بخصوصی را انجام و یا از اندام بعملی منصرف گردد و در صورت عدم اطاعت از دستور دادگاه، ممکن است، بجرائم اهانت بدادگاه و سریچی از دستور دادگاه زندانی شود (۱) و تا زمانیکه از این اهانت معدتر نخواهد و دستور دادگاه را اجرا نماید و به فرمان دادگاه تمکین نکند، در زندان خواهد باند.

۲ - کامن لو (Common Law)

اصطلاح کامن لو ابتداءً توسط علمای حقوق کلیساوی (۲) بکار برده شد. اینان با بکار بردن این اصطلاح مقررات عمومی و سعومولی کلیساها را از قواعد اختصاصی کلیساها مستمايزپساختند. و یا بدین وسیله استیازات سخوص کامن لو را از قواعد عمومی کلیسا جدا سی کردند. این اصطلاح بعداً توسط علمای حقوق کلیساوی به حقوقدانان منتقل شد. چنانکه گذشت سه نوع دادگاههای اولیه کامن لو، که عبارت بودند از دادگاههای تظلمات عمومی (۳) و دادگاههای شاهی (۴) و دادگاههای امور مالی و باج و خراج خزانه (۵)، سرزین انگلستان را بیک سیستم تشکیلات قضائی مجهز نموده بودند. قضات این دادگاهها، بمنظور حل و فصل دعاوی مردم، قانون وعرف وعادت را ملاک حکم قرار سی دادند و بدین ترتیب اصول و قواعدی را بکار میبردند که از عرف و عادات محلی مایه سی گرفت. محلی بودن عرف و عادت اعمال آن را در سراسر کشور دشوار میساخت. لذا زمانی فرا رسید که این قواعد و مقررات در مرکز، یعنی در وست مینستر، ساخته و پرداخته و پخته میشد و توسط قضات دادگاههای فصلی سیار در نواحی مختلف کشور اشاعه میافت. بدین طریق بود که بقاوی عرف و عادات محلی، و نیز قوانین کلیساوی، و آثاری از قوانین روسی، در قوانین عرف و عادت مشترک تمام سرزین انگلستان، محو و نابود شدند.

برای آنکه این عرف و عادتهای مختلف بصورت واحد و مشترکی درآیند، و در تمام کشور بکار روند، قضات مرکز، در هر دعوی و یا در سورد اختلاف، عرف و عادت مشترک و قابل قبول و عامه پسند را تشخیص و باعلام قبولی خود، اعمال آن را در سراسر کشور تجویز مینمودند، و برای آنکه این آراء و آثار باقی بماند و دست بدست به نواحی دیگر و یا به نسلهای بعدی انتقال یابد تمهیدی بکار بردن و این آراء را بصورت دستورالعمل گزارش دعاوی منتشر ساختند. این بود که آراء دادگاههای مرکز، بمنظور متعدد ساختن قانون در تمام کشور و برای راهنمایی آیندگان، بصورت کتابهای گزارش احکام و آراء در دادگاهها جمع آوری و ضبط گردند، و در مجموعه های آراء و یا رویه قضائی و یا گزارش دعاوی منتشر ساختند. این بود که آراء دادگاههای مرکز، بمنظور متعدد ساختن دادگاهها جمع آوری و نگهداری شد. این رویه وسابقه قضائی، که در آن آراء قضات و تصمیمات قضائی بدست حقوقدانان جمع آوری شده، و ملاک عمل دادگاههای بعدی قرار میگیرد، از شخصات بارز کامن لو بحساب سی آید و باید گفت که اساس کامن لو از خلال این

۱ - Contempt of court

۲ - Canonists

۳ - The courts of Common Pleas

۴ - The court of King's Bench

۵ - The court of Exchequer

تصمیمات قضائی پی ریزی شد است. معهذا اگر تصور شود که انگلیسها اولین گروهی بوده‌اند که این روش را پیدا کرده‌اند اشتباهی بزرگ است و اگرچه انگلیسها، در انتساب این ابداع قضائی به خودشان، انتخاب فوق العاده‌ای برای خود قائل‌اند، و شاید با حسن نیت این ادعا را بکنند، لیکن اگر توجهی بمقررات و رویه علمای اولیه اسلام بکنیم و اطلاعاتی در مورد آنها کسب کنیم ملاحظه خواهیم کرد که اختصاص ابداع رویه ایجاد سابقه قضائی بر سر زمین انگلستان و یا به طرز نکر انگلیسی و یا به عادات و رسوم آن کشور ناشی از تعصب است. گذشته از اینکه تطور و سیر ترقی اجتماعات بشری مستلزم گذشتن یک سلسله مراحلی است که این مراحل، کم و بیش با توجه به طبیعت اجتماعی بودن آن‌ها، در نقاط مختلف عالم مشترکاتی دارند؛ تاریخ حقوق ملل دیگر نیز مارا به این حقیقت میرساند که استناد به رویه قضائی و آراء علماء سابق حقوق و یا قضايان قدیم در کشورهای دیگر، قبل از تولد کامن‌لو، سابقه داشته است. از جمله، تأثیر اطلاع داریم، در شبه جزیره عربستان با ظهور دین اسلام علمای شعب مختلفه اسلام این طرز استناد به احکام را باب گردند، علمای صدر اسلام، در سوارد مختلفه و در قضایائی که حل آنها به این علماء مراجعه نمی‌شد، فتاوی و احکامی داده‌اند که بعد از آنها مورد استناد دیگران قرار می‌گرفت و هنوز که هنوز است این رسم در بین علماء مذاهب اسلام سعمول و متدال است. فتاوی، احادیث اخبار و روایاتی در هر سوی کم و بیش از علمای بزرگ زمان گذشته بیاد گار باقی است، که حتی قبل ایجاد دادگستری به شکل فعلی ملاک احکام قرار می‌گرفت. این سنت در بین علماء اسلام زمانی معمول گردید که در آن زمان انگلستان فاقد حکومت واحد بوده و از حقوق در آن کشور اثری موجود نبوده است، در حدود قرن ۱۲ یعنی ۶۰۰ سال پس از اسلام بود که کامن‌لو بوجود آمد و بعید نیست که این مقررات از شبه جزیره عربستان به روم و از آن‌جا به انگلستان رفته باشد و باصولاً خود رومی‌هاهم دارای چنین سنتی بوده‌اند که قبله به انگلستان برد و زمینه را برای کامن‌لو فراهم کرده باشند^(۱).

معهذا آنچه سسلم است حفظ و نگهداری این رویه‌ها در کامن‌لو و نیز ایجاد وحدت قضائی در سراسر کشور عملای در کشور انگلستان بوجود آمد و حال آنکه در کشورهای مختلفه اسلامی چنین همتی را نداشتند و شاید هم بتوان گفت که تعصب مذهبی و پیروی بدون چون و چرا از دستورات مردم را از این وظیفه فارغ ساخته بود و آنها بخود اجازه ابتکار بیشتری نمی‌دادند و یا آنکه واقعًا در این امر وادمه ابداعات، در اثر اوضاع واحوال اجتماعی و تاریخی و سیاسی و یاد راثر آب و هوا، قصور روا داشتند.

بهر کیفیت آئینه تاریخ، در گذشته‌های دور، تاریک است و جز در موارد صریح و هسیار روش نمی‌توان درباره حقایق موضوعات اخلاقی را نظر کرد. گفته‌های مربوط به آن

۱ - هزاران مثال از حقوق اسلام را می‌توان ذکر نمود که در آن‌ها فتاوی علمای فقه اسلام ملاک حکم و قضایوت قضايان قرار گرفته. بالاتر آنکه غالباً احکام و قواعد وضوابط حقوقی از این فتاوی نتیجه گیری شده‌است. مثال باز این مورد استنتاج اصل لاضر در مقابل قاعدة تسلیط است که از روایت ابی جعفر در قضیه سمرة بن جندب بدست آمده است (مکاسب شیخ مرتضی انصاری، در قسمت قاعدة نفی ضرر).

دوران‌ها را بهتر است با قید احتیاط قبول کنیم و تا مطلبی را دقیقاً ندانیم از قضایات صریح و قاطع پیرهیزیم، بخصوص تعصبات نژادی و ملی را از دور و برحقایق علمی دورنگه داریم بهر کیفیت آراء و گزارش‌های دعاوی در کتابهای مخصوص آراء و سوابق احکام و دعاوی (۱) گرد آورده بیشد و طریقه جمع آوری این سوابق این بود که اتمام دعاوی و پرونده‌ها در دادگاه توسط محترم (۲) نوشته بیشد، و هر وقت یکی از این دعاوی، از نظر قضائی، جالب توجه تشخیص می‌گردید، آن دعوا بخصوص، توسط وکلاه و یا حقوقدانان علاقمند، در کتاب سوابق آراء درج می‌گردید و آن دعوا را دعوا درج شده (۳) می‌نامیدند و مجموعه این آثار و یا سابقه قضائی دعوا را سابقه (۴) می‌نامیدند. این سوابق، بشرحی که بعداً خواهد آمد، مورد استفاده وکلا و قضات بوده و طبق مقررات خاصی ارزش قانون را داشته و ملاک حکم قرار می‌گیرند. باید توجه داشت که این سوابق در مورد قوانینی که در پارلمان تصویب می‌گردند، و بصورت مواد قانون مدون در می‌آیند، بکار نمی‌برد، مگر بمنظور تفسیر و تشخیص مفاهیم قضائی که در آن مواد بکار برده شده‌اند از قبیل تشخیص و تفسیر مفهوم اهمال و یا عمد و یا خطأ و امثال آن.

در قرون وسطی طرح دعاوی مدنی کامن‌لو صورت خاصی داشت و محدود به تعداد خاصی از دعاوی بود، بدین توضیح، که دعوا مدنی با تقدیم برگی بنام دادخواست، که آن را (ریت) (۵) می‌نامیدند و از دفتر دادگاه چانسری خریداری می‌شد، شروع می‌گردید. این دادخواست عبارت از فرمی بود که، بنام شاه، به شریف (۶) ایالت مربوطه فرمان میداد که احضار خوانده دعوا را در دادگاه بعده بگیرد. در این دادخواست مضافاً، خلاصه از جریان امر و دلائل و علت شکایت نوشته می‌شد، دعوا به طبقات معین و محدودی تقسیم شده بودند و فرم دادخواست هر نوع دعوا مخصوص آن دعوا بکار میرفت و بهمین جهت تعداد دعاوی در آن روز محدود بهمان انواع دادخواست‌ها بود؛ نتیجه آنکه هر کس ادعائی داشت بایستی آن را در قالب یکی از این فرم‌های دادخواست و یا ادعا درآورد. تعداد دعاوی شناخته شده، بسباب ابتدائی بودن و سادگی نوع زندگی، به چند نوع محدود شده بود و هرچه زمان می‌گذشت تعداد و نوع دعاوی و بالنتیجه تعداد فرم‌های دادخواست، بیشتر می‌گردید، بطوريکه بعد ها فرم‌های دادخواست تصرف و تجاوز به اموال و اشخاص و حیوانات (۷) و نیز عرضحال تعهد (۸) و فرم‌های مخصوص بدعوی خسارات (۹) از قبیل استعمال مال غیر بنفع خود (۱۰) و مزاحمت (۱۱) و اهمال (۱۲)

- ۱ - Law Reports
- ۲ - Recorder
- ۳ - Reported case
- ۴ - Precedents
- ۵ - Writ
- ۶ - Sheriff
- ۷ - Trespass
- ۸ - Assumpsit
- ۹ - Torts
- ۱۰ - Trover and Conversion
- ۱۱ - Nuisance
- ۱۲ - Negligence

و توطئه (۱) و تعقیب غیر قانونی (۲) و نسبت خلاف واقع بکسی دادن ، افترا (۳) ، و فریب و تقلب (۴) و مسئولیت مدنی (۵) نیز بظهور بیوست . باین ترتیب هرگاه بخواهیم قانون هر زبان را بیاییم ، و بعبارت دیگر حقوق افراد را در آن زمان پیدا کنیم ، کافی است فرم های دادخواستی را که در آن زمان موجود بوده مطالعه نمائیم ، وحدود و مندرجات آنها را سورد تفسیر قراردهیم . این سیستم فرم بندی دادخواستها و محدود نمودن دعاوی و حقوق به انواع پیش بینی شده در کامن لو تا ۱۸۷۳ ادامه داشت . تنها در این سال که قانون تشکیلات نوین دادگستری از پارلمان گذشت ، محدودیت انواع حقوق نیز لغایه وازان پس انتخاب نوع دعوا آزاد شد و بالنتیجه مراجعه افراد برای هرگونه ادعا تحت هر نام و هر شکل امکان پذیر گردید .

بمعنی محدود تری میتوان گفت که کامن لو عبارت از سیستمی از سوابق و رویه های قضائی است که از دعاوی مطروحه در دادگاه های سه گانه کامن لو بدست آمده و شامل اصول و قواعدی است که بتدریج گردآورده شده است . معهداً نباید مقام و ارزش قوانین و مواد مصوبه (۶) پارلمان را از نظر دور بداریم . در گذشته قضات کامن لو با مقررات موضوعه پارلمانی سیانه خوبی نداشتند و بآنها اهمیتی نمی دادند ، و معتقد بودند که قانون واقعی قانونی است که از آراء قبلی سوابق و رویه های قضائی بوجود آمده باشد . مصوبات پارلمان را ، هرچند هم که مفید بودند ، مضر بحال این نظام حقوقی کامن لو سی دانستند . بنابراین در عمل تفسیر این مصوبات را در پرتو مقررات کامن لو انجام می دادند و مصوبات پارلمان در تحت لوای مقررات کامن لو تفسیر واعمال می شدند . از این رو حقوق انگلستان ، در این زمینه نیز ، دارای سوابق و مقررات و قواعدی شد که ، بنابر روش کامن لو ، از رویه و سوابق دعاوی و احکام مایه سی گرفت : در حالیکه نظام کنونی انگلستان برتری قوانین مدون و مصوبات پارلمان را بر مقررات کامن لو شناخته ، و در موارد تناقض این مصوبات مجلس و مقررات کامن لو رجحان و حکومت را به مصوبات پارلمان داده است .

در قسمتهای گذشته ذکری از دادگاه های چانسری بعمل آمد و گفته شد که انصاف (۷) عبارت از اصول و قواعدی است که در این دادگاهها بکار برده شده و انصاف نیز مانند کامن لو دارای سابقه قضائی گردیده ، در واقع مکمل کامن لو شد و چون وسائلی در اختیار متقاضیان قرار بیداد که با وسائل (۸) و راه حل های قضائی کامن لو اختلاف داشت لذا اصطلاح کامن لو در معنی مقابل انصاف قرار گرفت و بنابراین هرگاه صحبت از قرار های قانونی (۹) بمعیان آیدمنظور دستورها و قرار های کامن لو است ، واگر از قرار های منصفانه (۱) .

- ۱ - Conspiracy
- ۲ - Malicious prosecution
- ۳ - Slander
- ۴ - Deceit
- ۵ - Vicarious liability
- ۶ - Statute
- ۷ - Equity
- ۸ - Remedies
- ۹ - Legal remedies
- ۱۰ - Equitable Remedies

صحیحت شود ، مقصود قرارهای ناشی از دادگاه‌های انصاف است که ، برخلاف منطق قضائی کامن لو ممکن است بکمک زیان دیده شتافته و چاره جوئی فوری بنماید . در دستگاه کامن لو قاضی از مواد موجود در دعوی سورد بحث قواعدی استخراج می‌کند که این قواعد تعارضی با تصوری‌ها و اصول موجود ندارد و سپس اعلام می‌دارد ، این است قانون انگلستان .

شکنیست که قاضی ، دانسته یا ندانسته ، در اینجا عمل قانونگزار را انجام می‌دهد ، با این تفاوت که قانونگزار قانون می‌سازد و آن را بوجود می‌آورد و حال آنکه قاضی قانون موجود را اعلام می‌دارد . از این نحوه تعبیر چنین نتیجه می‌گیرند که کامن لو مجموعه قواعد و قوانینی است که همیشه وجود داشته و قاضی آن را ایجاد نمی‌کند بلکه شاغلین به شغل وکالت و قضاوت هنگام تحقیق و تتبیع به رشد و نمو کامن لو کمک می‌کند و در خلق و ایجاد آن نقشی نداشته‌اند .

در معنی وسیع تری ، اصطلاح کامن لو به معنی سیستم قضائی و یا طرز تفکر قضائی بکار رفته و در مقابل سیستم حقوق لاتین قرار گرفته است . هجوم کشورهای اروپائی برای کسب مال و تسليط بر مالک و نواحی دیگر موجب شد که حقوق این کشورها به سرزمین‌های مستعمره پرده شود ، استعمار انگلستان نیز مقررات کامن لو را در سرزمین‌های مورد استعمار رواج داد ، در سرزمین‌هایی که قبل از تأثیر ابقاء گردیدند ، تنها در کشور آمریکای شمالی تصرف شده بود آن سیستم‌ها با کمی تغییر ابقاء گردیدند ، بود که مقررات کامن لو بصورت خود باقی ماند و ملل متحده آمریکای شمالی آن مبنی را برای خود حفظ کردند . در مجمعالجزایر بریتانیا کشور آیرلند و جزایر جنوبی انگلستان آن را قبول کردند ولی اسکاتلند حقوق خود را که ریشه لاتینی داشت حفظ نمود .

فعال در سراسر جهان دو نظام قضائی سهم حکومت دارند ، این دو سیستم عبارتند از سیستم کامن لو (حقوق کشورهای آنگلوساکسن) و سیستم لاتین که همان سیستم حقوق رم می‌باشد . یکی از مشخصات باز سیستم لاتین نوشتن و تهییه مواد قانون و تنظیم و فصل بندی هر قانون می‌باشد (۱) که مواد قانونی را به شابه غذای اجتماع پخته و آماده شده در دسترس قرار داده است ، و بهمین جم و جور بودن مواد قانونی در سیستم لاتین موجب گردید ، که کشورهای نوینیان ، این سیستم‌ها را آسان‌تر بپذیرند ، از جمله کشور ژاپن که با علاقه زیادی که به پذیرش سیستم کامن لو نشان داد معالجه ، از جهت سهولت و طبقه بندی قوانین و سیستم لاتین ، بالاخره ناچار گردید قوانین خود را از این سیستم تقليد کند . در مورد کشور ایران علاوه بر آنکه پیشروان تعصیلات خارجه ، بعلل فراوانی ، به فرانسه عزیمت نمودند ، و با سرزمین‌های سیستم کامن لو ، بجهت ظاهر پیچیده قوانین آنها کاری نداشتند ؛ اصولاً آسادگی و ساخته و پرداخته بودن سیستم لاتین ، که باطیع راحت ظلب و فرمول پسند شرایطها بیشتر جوی بود ، باعث گردید که ایران نیز سیستم قضائی خود را ، با عجله و شتاب فراوان ، و بدون تأمل و دقت ، از سیستم فرانسوی تقليد کند . متأسفانه این شتاب نتایج و نتیجات نیکوئی برای سازمان قضائی ایران نداشت تا آنجا که میتوان بجرأت قبول کرد که قسمت اعظم نابسامانی تشکیلات قضائی ایران

و فقدان امنیت اجتماعی ما معلوم عدم توجه باین نکات ونا پختگی کسانی بود که در سازمان دادن دستگاه قضائی کارداری لازم را نداشتند. از روی ضرورت کسانی را به خدمت قضائی واداشتند که برای این وظیفه سهم تعلیم نیافته بودند و از سابقه ورزش قضائی و خوگرفتن به رفتار و مقام قضاوت بی بهره بودند. درحالیکه برای بی ریزی نظام متقن عدالت ناگزیریم قبل در تهیه و تعلیم قضات اقدام نمائیم و هنگامیکه قضات مورد نظر و شایسته شأن قضاوت حاضر و آماده شدند، آنها را در دستگاه دقیقی که آماده شده بکار بگماریم - موافقیت عدالت انگلستان را در قضاوت آن باید جستجو کرد نه در قوانین آن سرزین .

سیستم قوانین و سازمان قضائی کامن لو اختلافات فاحشی باسیستم لاتین دارد. نه تنها مفهوم و استنباط حقوق در دو سیستم مختلف است بلکه سازمان های قضائی و طبقه بندي دادگاهها و آئین دادرسی در آنها و همچنین طرز تعلیم و تربیت حقوقدانان و شاغلین بشغل قضائی نیز در دو سیستم کاملاً متفاوت می باشد. از جمله اختلافات فاحشی که دو طرز تفکر قضائی را کاملاً در عکس جهت یکدیگر قرار میدهد و ما هیئت و آنها را مشخص میکند سئله عزل و نصب قضات و وضع و استقلال آنها در این دو سیستم است.

در سیستم لاتین قضات و کلام از بین جوانانی انتخاب میشوند که بلافاصله پس از ترک دانشگاه یا با فاصله یکی دو سال کارآسوزی برسند قضات می نشینند و یا بعنوان دادیار در محاکم بدفاع از حقوق عمومی می هردازند. در این سیستم غالباً قضات مستخدم دولت بوده و جنبه اداری آنها بر جنبه قضاوتشان می چرید و بهمن جهت عزل و نصب آنها با قوه مجریه است ؟ یعنی وزیر مربوطه در عزل و نصب آنها مستقیماً دخالت دارد. این اسر به حکومت قانون و استقلال قضات و بالنتیجه به اصل تفکیک قوی لطمہ فراوانی میزند و اغلب این گونه اقدامات حتی منافی با قانون اساسی آن کشورها است که اکثر آصل تفکیک قوا را پذیرفته و عزل و نصب قضات را از حیطه قدرت قوه مجریه خارج نموده است. متأسفانه و برخلاف انتظاریکه از این کشورهای مجهز به سیستم دسوکراسی باید داشت ، در این کشورها بهیچ وجه رعایت احترام استقلال قضات نشده و بالنتیجه عدالت واقعی نیز در این قبیل سیستم ها تأمین نگردیده است پند ما به کشورهاییکه علاقه دارند در راه سعادت گام گذارنده و بد بختی های اجتماعی شان را تقلیل دهنده و حتی اگر بخواهند در راه صنعتی شدن گام گذارنده این است که استقلال قضات را تأمین نمایند.

بر خلاف سیستم های لاتین ، در نظام قضائی انگلستان و در تشکیلات قضائی این سرزین سنت هائی موجود است که این استقلال قضائی را تأمین نموده است ، بطوریکه کمتر کشوری را می توان یافت که در آن قضات تا این درجه از استقلال برخوردار باشند و تا این اندازه بعدالت و توسعه آن درکشور علاقه و همت نشان دهند. بحث تعلیم و تربیت قضات و مراحلی را که باید قبل از رسیدن به مقام شامخ قضات به پیمایند داستان جالبی است که در موقع خود مشروحاً مورد بحث قرار خواهد گرفت. در این قسمت فقط بذکر چند نکته فهرست وارا کتفا میشود که قضات از بین وکلام سالمندی که دارای سابقه عملی و کالت و اندوخته های اخلاقی هستند انتخاب میشوند. شرایط انتخاب آنها طوریست که

تفریباً از دخالت قوه مجریه مصون اند و چنانکه فوقاً نیز اشاره شد موقفيت سیستم قضائی و تأمین عدالت در انگلستان سرهون همین تشکيلات و سنت های قضائي است نه در قوانین ماهوي آنها.

سیستم کامن لو انگلستان در عصر حاضر غیر از سیستمی است که سابقاً در این کشور وجود داشته است. این سیستم اسروزه مجهز به قوانین مدونی است که در کنار و بموازات قوانین کامن لو بمعنى اخص برای خود ادامه می دهد و اهمیت آنها بحدی است که میتوان گفت پیشرفت کامن لو را متوقف نموده است. قوانین مدون روز بروز در حال تزايد بوده و حوزه کامن لو را بهمان انواع حقوق و دعاوى موجوده در زمان قدیم محدود کرده است چه قضاط سعی دارند روش کامن لو بمعنى اخص را، که در آن قاضی نقش قانونگزار را ايفاه می کنند، در مورد قوانین مدون بکار برند، و از همین رو هر کجا مواد قانونی دست آنها را می بندد دست پدادمان تفسیر آن طبق کامن لو می شوند، ولی باهمه این تدابیر چون طبع قوانین مدون با روش و منش حقوق کامن لو سازگار نیست و باهم جور نمی آیند بنظر ما مشکل است که کامن لو بتواند مثل سابق نمو نماید. شک نیست قوانین مدون برای حیات و پیشرفت خود و نیز برای آنکه قابل انعطاف شوند ناچارند خشگی خود را با طراوت رویه قضائي از بین ببرند و در این خصوص یعنی در مورد قوانین ماهوي حقوق انگلستان تعامل به جانب حقوق اروپاي لاتين دارد.

از قوانینی که در مقابل مقررات وسائل انصاف قرار گرفته و عنوان سائل کامن لو را دارند و فعلاً عنوان کامن لو در دادگاههای انگلستان مطرح میشوند میتوان امور وسائل زیر را نام برد.

۱ - حقوق قراردادها و کلیات عقود (۱)

۲ - خسارات (۲)

۳ - وکیل و موکل (۳)

۴ - روابط کارگر و کارفرما (۴)

۵ - بیمه (۵)

۶ - اجاره و حمل و نقل

۷ - بیع - اجاره - وثیقه (رهن) اشیاء

۸ - اسناد قابل انتقال - برات، سفته، چك

۹ - داوری

۱ - Contracts

۲ - Tarts

۳ - Principal and Agent

۴ - Master and Servant

۵ - Contract of insurance

۶ - Bailments - contracts of carriage and Affreightment

۷ - Sale of Goods - Hire - Pledges and Mortgagies

۸ - Negotiable Instruments - Bills - Promissory notes - Cheques

۹ - Arbitration

۳ - انصاف (EQUITY)

انصاف بمعانی مختلفه بکار رفته، در لسان سعمولی عرفی بمعنى عدالت طبیعی یا عدالت واقعی (۱) استعمال میشود، لیکن نباید تصور نمود که لفظ انصاف در اصطلاح حقوق انگلستان نیز در همین معنی وسیع بکار میبرود. از لحاظ فنی حقوق انصافی که در دادگاههای انگلستان ملاک حکم قرارسی گیرد تمام اصول و قواعد عدالت واقعی را دربر ندارد، زیرا موارد عدالت طبیعی بقدرتی متنوع و سبیط اند که نمیتوان همه آنها را در قالب قواعد فنی و قضائی انصاف ریخت، و از طرفی بسیار مشکل است که برای وظائف اخلاقی و یا تکالیف ناشی از تعهدات ناقص ضمانت اجرا مقرر داشت، چنانکه نمیتوان تعهد اخلاقی فرد را نسبت به هم نوع خود در سوارد ترجم و دستگیری از فقراء و حق شناسی در مقابل لطفی که دیگران باو میکنند، تعهد کامل بمعنى حقوقی دانست و بنابراین برای عدم اجراء آن نیز نمیتوان ضمانت اجرائی قرارداد. نتیجه آنکه قسمت زیادی از عدالت طبیعی یا واقعی، از نظر قضائی، خارج از جرگه حقوق قرار گرفته، و الزام آور نبوده و بالنتیجه قابلیت اجرائی ندارند. از طرفی اصول و مقررات انصاف شامل تمام موارد قابل اجرای عدالت طبیعی نیست، بلکه قسمتی از این موارد عدالت طبیعی، که از نظر قضائی قابلیت اجرائی دارند، مشمول مقررات کامن لو بوده و یا ضمن قوانین مصوبه پارلمانی بکار رفته اند. و با این ترتیب ملاحظه میگردد که رعایت اصول عدالت طبیعی منحصر به سیستم انصاف، که رشتهدای از حقوق انگلستان را تشکیل می‌دهد، نیست بلکه کامن لو و قوانین موضوعه (۲) نیز در سیستم خود رعایت اصول عدالت طبیعی را سینمایند، النهایه چنانکه قبل از داشت، سیر تاریخ قضائی انگلستان موجب گردیده که دادگاههای چانسری (دادگاههای انصاف)، بعلل تاریخی در مقابل دادگاههای کامن لو ایجاد گشته و نواقص دستگاه کامن لو را برتفع و آن را تکمیل سازند، و نظام جداگانه‌ای بنام انصاف در مقابل داده مقررات و قواعد انصاف را بتدریج سازمان دهند، و نظام جداگانه‌ای بنام انصاف در مقابل کامن لو تاسیس نمایند؛ ولذا معنی اصطلاحی انصاف در فن حقوق انگلستان عبارت از آن قسمت از اصول عدالت طبیعی است که از لحاظ قضائی قابل اجرا بوده و بجهاتی که ذیلاً بیان میشود دادگاههای کامن لو در اعمال و اجرای آنها اهمال می‌نموده و یا اصولاً اسکان اجرای آنها را نداشته‌اند؛ و این نقص را دادگاههای چانسری جبران نموده و بتدریج اصول و قواعد انصاف را وضع نموده‌اند.

در صفحات گذشته خاطرنشان شد که دادگاههای سه گانه کامن لو (دادگاههای تظلمات عمومی، دادگاههای شاهی و دادگاههای امور خزانه و مالی دولت) مقررات و قوانینی را بکار میبرند که بر مبنای عرف و عادت مشترک بین تمام نقاط کشور شناخته شده بود، این قواعد و اصول کامن لو که بتدریج از آراء قضات حاصل شده سیر ترقی خود را نموده بود و پس از سدتی، دیگر چندان پیشرفتی نداشت و لذا مراجعین بدادگاههای کامن لو غالباً، بدون یافتن راه حلی (۳) که دعاوی آنها را حل و فصل کند، و یا پاسخ گوی

۱ - Natural Justice

۲ - Statute Law

۳ - Remedy

شکایت آنان باشد و چاره فوری برای تظلم آنها بیندیشد ، از عدالت و دستگاه سربوطة بآن مأیوس و روگردان میشدند - این وضع نتیجه دوام را بود ، یکی آنکه در بعضی موارد اصولاً راه حلی در کامن لو پیش بینی نشده بود . دیگر آنکه بفرض وجود راه حل اسکان اجرای آن میسر نبود و از طرفی غالباً قضات و ژوری تحت تأثیر یکی از طرفین قرار میگرفتند و اجرای عدالت را غیرممکن میاختند . نتیجه اشکالات فوق آن شد که متظلمین دادخواست خود را مستقیماً برای شاه بفرستند و شاه آنها را به قاضی القضاط ، که در آن روزها جنبه مذهبی و سیاسی هردو را داشت ، رجوع نماید ، و چنانکه گذشت باین ترتیب دادگاههای چانسری بوجود آمد و سیستمی که ابتدا بر سلاک وجدان حکم می داد بسبب متغیر بودن وجدان مورد انتقاد شدید قرار گرفت تا آنجا که این انتقادات ، بدرجیج که زمان نیز میگذشت ، سیستم انصاف را دارای قواعد و اصولی نمود و از این جهت سیستم انصاف مانند کامن لو دارای کتب و مجلدات رویه های قضائی و گزارش های دعاوی شد که سلاک احکام بعدی قرار گرفت . اینکه برای روشن شدن نقش انصاف در تکمیل کامن لو و جبران تقاض آن لازم است چند مورد را ذیلاً بیان کنیم .

۱ - از جمله نوافع کامن لو یکی آن بود که ضمانت اجرائی برای بعضی از انواع حقوق ، نداشت ، و راه حلی برای این نوع دعاوی پیش بینی نکرده بود ؛ چنانکه مثلاً در مورد نوعی وقف یا وصیت یا پامانت سپردن اموال برای اداره آنها بنفع ثالثی (۱) مقرراتی در کامن لو وجود نداشت و سیستم انصاف این نقيصه را جبران کرد و از قرن ۴ مقرراتی برای این نوع تأسیسات حقوقی پیدا گردید ، و راه حل هائی برای دعاوی آن در سیستم انصاف بکار برده شد . در کامن لو هر کاه شخص (الف) اموال خود را به دیگری (ب) بسپارد که بنفع فرزند الف آن اموال را اداره کند ، (ب) مالک این اموال شده و اغلب اتفاق می افتاد که دیناری از این اموال به فرزند و فرزندان (الف) نمی داد ، و حتی از نگهداری و مراقبت فرزندان او نیز سرباز می زد ؛ بعارت دیگر کامن لو نه حقی (۲) برای فرزندان (الف) قائل بود و نه راه حل و چاره قضائی (۳) و دستور سوتی در این خصوص برای حفظ حقوق آنان وجود داشت . فقط سیستم انصاف بود که راه حل ها و چاره های قضائی اندیشه شده و در این خصوص صلاحیتی منحصر بخود تعییه کرده بود که آن را صلاحیت منحصر به سیستم انصاف میتوان نام گذارد (۴) . این مقررات منحصر به انصاف او را وادر به نگهداری و مراقبت از فرزندان شخصی که مال را باوسپرده بود میکرد .

مثال دیگر آنکه طبق مقررات کامن لو ، که صرفاً برای این منطق قضائی استوار است

۲ - تراست در حقوق انگلستان عبارت از تعهدی است که شخصی را ملزم به اداره اموالی بنفع اشخاص ثالث می کند و بر آن اموال کنترل و تسلط کامل دارد .

۱ - Trust

" An equitable obligation binding a Person (Who is called a trustee) to deal with property over which he has control (Which is called the trust property) for the benefit of persons (Who are called the beneficiary).

۱ - Right

۲ - Remedy

۴ - Exclusive jurisdiction

وانحراف از نتیجه گریهای سلطنتی قضائی را جایز نمی شمارد ، صاحب ملک حق داشت هر گونه عملی را در ملک خود بنماید و این اختیار و سلطه بر ملک تا آنجا وسعت داشت و مطلق بود که توجهی به حقوق همسایه نمیکرد ، اقدام مالک را در ملک خود حتی بهبهاء ضرر بغیر مطلق تجویز می نمود . در حالیکه مقررات انصاف ، که بعداً برای تکمیل کامن لو بوجود آمد ، حدود سلطه مالکیت را تابع وضع خاصی کرد که در آن وضع احوال را خصوصاً ملاک اصلی تشخیص حق و راهنمای قاضی انصاف قرار داده بود و تقریباً چیزی شبیه مقررات و راهنمایی های منتع از قاعده لاضر می بود؛ معهداً اشتباه است اگراین مقررات را عین قاعده لاضر بدانیم زیرا در مقررات انصاف دراین خصوص توجه زیادی به اوضاع احوال قضیه وقصد و نیت و رفتار طرفین می شود در حالیکه در رعایت قاعده لاضر ملاک تشخیص صرفاً ایراد خسارت به همسایه است . در مثالی که در صفحات گذشته راجع به انصاف آورده شد وضع مقررات انصاف در این سورد تشریح گردیده است .

۲ - در بعضی موارد کامن لو حقی را شناخته بود لیکن دستور یا حکم ویا راه حل قضائی برای دفاع از حق مقرر نداشته بود . در باره این نوع حقوق و دعاوی بود که انصاف وسائل و راه حل های قضائی برای دفاع حق بکار میبرد . مثلاً با آنکه کامن لو تعهدات را شناخته بود و برای طرفین قرارداد حقوق مربوطه را قائل بود ، ولی وسائل کافی و کاملی که طرفین قرارداد را ملزم به اجرای آن کند نداشت ؛ چنانکه در مورد عدم انجام تعهد فروش و یا اجاره زمین ، که کامن لو قادر وسائل اجراء آن بود ، انصاف با وضع دستوری بنام دستور سوچت و فوری (۱) ، دائز به اجرای قرارداد ، نقیصه کامن لو را مرتفع ساخت ؛ و همچنین در موردیکه ادامه عمل خلافی باعث زیان میگردید ، دادگاه انصاف می توانست ، با صدور قراری بنام دستور سوچت دائز به منع از انجام عمل (۲) از ادامه عمل خلاف قانون ویا خلاف حق جلوگیری بعمل آورد - این نوع صلاحیت دادگاه های انصاف صلاحیت تکمیلی نام دارد . (۳) - همچنین غالباً اتفاق می افتد که بر مبنای مقررات و منطق قضائی خشک ، بمحض آنکه خواهان ادعای خود را دائز به تجاوز به حق او به اثبات میرساند ، دادگاه کامن لو ، بدون توجه به اوضاع احوال قضیه و صرفاً بر بنای استدلال قضائی ، اقدام بصدور حکم علیه خوانده می نمود ؛ وحال آنکه مقررات انصاف توجه دادگاه را به اوضاع احوال وعلل وقایع و رعایت حال طرفین ، از نظر عدالت واقعی ، جلب می نمود

۳ - از نقطه نظر آئین دادرسی نواقصی در طرق رسیدگی دادگاه های کامن لو وجود داشت . بدین معنی که دادگاه کامن لو نمی توانست حق نداشت که خوانده را ملزم به ارائه اسناد و دلائلی کند که برای کشف حقیقت امر لازم بنظر میرسید و چون رسیدگی را بعد از طرفین دعوی کرده بود اشخاص ثالث بفرض آنکه در دعوی ذینفع بودند حق دخالت و یا ورود بدمعوی و یا اعتراض را نداشتند . مقررات انصاف این نواقص را رفع نمود و در دادگاه های انصاف این رویه ها تجویز گردیده بود . زیرا دادگاه انصاف با صدور قراری خوانده را ملزم به ارائه اسناد و دلائل می کرد و به اشخاص ثالث اجازه دخالت در دعوی

۱ - Specific performance

۲ - Jnjunction

۳ - Exclusive jurisdiction

را، تحت شرایط و اوضاع و احوالی، می‌داد. این نوع صلاحیت دادگاههای انصاف که سکمکی به کامن لو بود به صلاحیت کمک کننده (۱) معروف گردید.

دادگاههای انصاف در تئاردادگاههای کامن لو بکار عدالت می‌پرداختند و هر وقت دادگاههای کامن لو، بواسطه نواقصی، که فوقاً نمونه هائی از آن ذکر شد، مواجه با اشکال در اسر اجرای عدالت می‌شدند، دادگاههای انصاف بکمک آنها می‌شتافتند. ستقاضیانی که، بواسطه مقررات خشک و ناقص کامن لو، قسمتی از شکایتشان بدون پاسخ می‌ساند، پرونده خود را بدادرگاههای انصاف احاله می‌دادند و درخصوص دادخواست خود از نظر مقررات انصاف دعوی را دنبال می‌کردند و گاه اتفاق می‌افتد که یک پرونده چندین بار ازدادگاههای کامن لو به دادرگاههای انصاف وبالعکس احاله داده می‌شود؛ زیرا هیچیک از دادرگاههای انصاف و دادرگاههای قانون (کامن لو) به تنها می‌صلاحیت اتخاذ تصمیم در تمام موارد را نداشتند. دادرگاههای کامن لو حق صدور دستور موقف و الزام طرفین را به انجام تعهد نداشتند و دادرگاههای انصاف هم قادر صدور حکم خسارت بودند.

این وضع ادامه داشت وايجاد ناراحتی برای طرفین دعوی میکرد، تا آنکه تشکیلات قضائی در سال ۱۸۷۵ تغییر کرد و تشکیلات دادرگاهها بصورت کنونی درآمد که در آنها بخش‌های مختلف دادرگاهها حق رسیدگی بكلیه امور دعاوی اعم از دعاوی کامن لو و دعاوی انصاف را دارا شدند و چنانکه در سباهث قبلی گذشت تقسیم‌بندی دادرگاهها فقط از نظر تقسیم کار و تخصص در رسیدگی به هر نوع از دعاوی است، و گرنه از نظر صدور دستورهای موقع بخش قراردادها دارای همان صلاحیتی است که بخش جانسی و نیز بخش طلاق و امور بحری دارند. اینها یه در مورد دادرگاههای چانسی، از نظر تقسیم کار رویه بر آن شد که امور مربوطه به انصاف، که سابقاً در این دادرگاهها رسیدگی می‌شد، همچنان در صلاحیت دادرگاههای چانسی باقی بماند و باین ترتیب هر دادرگاه حق دارد که در مورد رسیدگی به یک پرونده مقررات کامن لو و همچنین مقررات انصاف را یکجا مورد استفاده قرار دهد، و چون ممکن است در بعضی موارد مقررات کامن لو معارض با مقررات انصاف باشد لذا قانون ۱۸۷۳ مقرر داشت که در مورد تعارض بین قواعد انصاف و مقررات کامن لو، قواعد انصاف مقدم بوده و حکومت خواهند داشت. چنانکه در دعوی بری بطریفیت بری (۱) شوهر ضمن سند رسمی که بمنظور تفریق ابدان (۲) بین زوجین صادر شده بود، تعهد پرداخت مبالغی مقرری بزن نموده بود - پس ازدتی طرفین قرارداد ضمن موافقتنامه‌ای عادی، که ذیل آن را اضماء کردند، شرایط سند رسمی و از جمله پرداخت مقرری را تغییر دادند - دادخواست زن بخواسته اجرای مقررات سند رسمی، که تاریخ تنظیم آن مقدم بود باین استدلال رد شد که: (گرچه طبق مقررات کامن تغییر سند رجات اسناد رسمی فقط بموجب اسناد رسمی جایز است، لیکن چون مقررات انصاف این استدلال را، که سند عادی میتواند مقررات و شرایط سند رسمی را تغییر دهد، دفاع صحیحی می‌داند و هنگام تعارض بین قواعد انصاف و مقررات کامن لو قواعد انصاف حکومت میکند؛ لذا ادعای زن رد میشود.)

۱ - Auxiliary jurisdiction

۲ - Berry V. Berry 1929, 2 B.B. 316

۳ - Deed of Separation

تشکیلات قضائی سال ۱۸۷۰ صلاحیت سه گانه دادگاههای انصاف را ، که قبل پاد شدند ، از بین برد و با اختلاط کامن و انصاف ، از نظر دستگاه قضائی و سهولت در رسیدگی ، آنها را بهم نزدیکتر ساخت و چنانکه گذشت فقط از جهت تقسیم کار و سابقه اسر رسیدگی بدعاوی ناشی از امور انصاف را ، از نظر عمل ، در انحصار دادگاههای چانسری قرارداد.

واما برای اطلاع اجمالی از دسته‌ای از اموریکه حل و فصل آنها بدادگاههای چانسری (انصاف) واگذار گردیده و جزء امور انصاف قلمداد میگردند فهرست آنها را ذیلا می‌نگاریم (۱)

بعضی از امور و سائل مربوط به انصاف عبارتند از:

۱ - وقف - نوعی امانت بمنظور اداره مورد آن - (۲)

۲ - اداره اموال (۳)

۳ - ترکه (۴)

۴ - مهبه (۵)

۵ - رهن (۶)

۶ - امور مربوط به زن شوهردار (۷)

۷ - صغار (۸)

۸ - محجورین (۹)

۹ - اشتباه (۱۰)

۱ - چنانکه از مطالعه سابقه تاریخی نوع و صلاحیت دادگاههای انصاف ملاحظه میگردد این دادگاهها که در سلسله مراتب دادگاههای بزرگ قرار گرفته‌اند و اهمیت فوق العاده‌ای در تاریخ قضائی وعدالت انگلستان دارند بهیچوجه با آنجه که اخیراً در قانون ایران بنام دادگاههای انصاف لقب دادند تشابه‌ی ندارند - آنجه در ایران اشتباه‌آ عمل گردید و بنام دادگاههای انصاف معروف شد که خوشبختانه ، جز دریکی دو مورد ، بمرحله عمل در نیامد ، دادگاه انصاف نیست ؛ بلکه یک ابداعی است که با هیچ یک از اشکال دادگاه یا کمیسیون‌های حل و فصل دعاوی در هیچ نقطه از عالم جور در نمی‌آید - چند نفر مردم عامی‌اند که گاهی بدون داشتن سواد خواندن و نوشتمن و غالباً بادلی بر از کینه و اغراض و خصوصیت‌های شخصی ناشی از زندگی عقب مانده روستائی ، دور هم جمع می‌شوند و مانند ابتدائی‌ترین نوع رسیدگی قضائی و بدون داشتن هیچگونه صلاحیتی عمل قاضی را انجام می‌دهند .

۱ - Trusts

۲ - Administration of Assets

۳ - Legacies

۴ - Donations

۵ - Mortgages

۶ - Married Women

۷ - Infants

۸ - Persons of unsound mind

۹ - Mistake

۱۰ - ضمان^(۱)

۱۱ - شرکت مدنی^(۲)

ع - رویه یا سابقه قضائی (judicial Precedent)

در تمام کشورها، به احکام صادرة از دادگاهها ویا فتاوی و آراء قضائی احترام خاصی می‌گذارند و این آراء را بدیده احترام و تقدس سینگرند ولذا قضات سعمولاً علاقمندند که در مسائل مشابه به آراء گذشتگان توجه کنند! زیرا با این رویه طبیعی نه فقط رای خود را مستکی به نظر دیگران نموده، استواری آن را تأیید می‌کنند و نیمی از مسئولیت تصمیم را بگردن پیشینیان می‌اندازند؛ بلکه بدین وسیله وحدتی در آراء ایجاد می‌کنند؛ چه وحدت رویه‌های قضائی لازمه نظام مملکت بوده و ثبات قانون از نظر اداره کشور و نظم اجتماعی بمراتب مهمتر از آن است که بخاطر عدالت فردی و احقاق حق در تک تک موارد، احکام متناقض صادر شود.

در تشكیلات قضائی انگلستان قضات دادگاههای عالی (که عبارت از دادگاههای معادل دادگاههای شهرستان و استان می‌باشد) اهمیت و احترام فوق العاده‌ای را کسب نموده‌اند؛ زیرا بنا برست م وجود در انگلستان این قضات دارای اطلاعات وسیع و عمیق قضائی اند و بادقت غیرقابل وصفی، که عمل در طول مدت اشتغال به وکالت دادگستری ملکه آنها شده، مقام منحصری از علم و فضیلت و تقوی و دقت نصیب آنها گردیده - راز موفقیت این قضات وعظمت عدالت انگلستان را باید بدون اغراق در این سنت جستجو کرد که قضات عالیقدر آنها از بین پیش‌کسوتان جامعه وکالت دادگستری، پس از گذراندن دوره‌های معتبری در بوته‌های آزمایش، انتخاب شده‌اند. شک نیست تصمیمات این گونه قضات آراء غالب و مستقی خواهد بود که شایسته پیروی است و با توجه باین نکته که قوانین انگلستان هیچگاه قوانین مدون نبوده، اهمیت رویه قضائی در یک چنین نظامی بخوبی آشکار می‌شود. قسمت عمده قوانین انگلستان بصورت دعاوی^(۳) بوده که، با توجه به رویه یا سابقه قضائی، توسط دادگاهها بوجود آمده‌اند. با این ترتیب اهمیت سوابق و رویه‌های قضائی، در دستگاه عدالت کشور انگلستان معلوم می‌گردد، قاضی کامن لو، هنگام رسیدگی قضائی بازی، رویه قضات گذشته را، در امور مشابه، مورد توجه و عنایت قرارداده و تا جاییکه امکان داشته باشد قضیه مورد نظر را با تمام یا قسمتی از سابقه موجود در آن مورد تطبیق نموده و حکم خود را صادر می‌کرده است و سپس اعلام می‌داشته که (این است قانون انگلستان)

با توجه به یک چنین نقشی که سوابق و رویه‌های قضائی در حقوق انگلستان ایفاء نموده‌اند، آشنائی مختصری به آنها در اینجا ضروری بنظر میرسد و از این جهت نکات سهم گزارش و دعاوی یا شرح دعاوی و یا رویه‌های قضائی را ذیلاً می‌نگاریم. قبله یادآور می‌شویم که نباید شرح دعاوی یا رویه قضائی (ع) را با فبیط دعاوی (ه) اشتباه کرد. زیرا

- ۱ - Suretyship
- ۲ - Partnership
- ۳ - Case Law
- ۴ - Law Report
- ۵ - Record of the Court

ضبط دعاوی که توسط دادگاه انجام میشود شامل نام طرفین و موضوع دعوى و حکم صادره و نحوه اجرای آن است در حالیکه شرح دعاوی شامل جزئیات امر رسیدگی و دلائل طرفین و استدلال آنها و گفته های ژوری و دستور قاضی به ژوری واصول و ضوابط قضائی است که ملاک حکم قرار میگیرند (۱).

از سال ۱۸۲۳ (قرن سیزدهم) تا ۱۸۵۰ (قرن ۱۶) شرح بعضی دعاوی توسط وکلاه و یا دانشجویان حقوق بزان مخلوط انگلی فرانسه (۲)، که زبان قرون وسطی بود، موجود است ولی بعلت قدمت آنها مورد استفاده قرار نمیگیرد.

از سال ۱۸۵۰ تا قبل از ۱۸۶۵ برای شرح دعاوی رویه واحد و خاصی موجود نبوده و اشخاص و شرکتهای خصوصی بنا به سلیقه خود، هر دعواهی را که جالب توجه می یافتد. بدرج شرح آن می پرداختند؛ بنابراین مشروطه های خصوصی دعاوی، بنام های مختلفه، بوجود آمده که از بحث درباره آنها صرفنظر می کنیم؛ و فقط یادآور میشویم که مهمترین این شروح قانونی یا رویه های قضائی شرح کوک (۳) است که شامل شرح دعاوی (رویه های) از ۱۸۷۲ تا ۱۹۱۶ می باشد و همچنین شروح قانونی برو (۴) است که شرح دعاوی از ۱۷۵۶ تا ۱۷۷۲ را دربردارد.

از سال ۱۸۶۵ بسبب احتیاج و بنا بر تقاضای وکلاه و قضات، هیئت بنام هیئت عمومی شرح دعاوی (۵) تشکیل و مؤسسه تجارتی مستقلی بدین منظور تأسیس یافت که وظیفه اش انتشار شروح دعاوی (رویه های قضائی) می باشد.

از سری های مهم این سلسله شرح دعاوی (رویه قضائی) سیتوان هفتگی نامه گزارشات دعاوی (۶) و شرح تمام دعاوی انگلستان (۷) را نام برد.

طریقه نام بردن رویه های قضائی (۸) - دعاوی گزارش شده و رویه های قضائی برحسب دادگاه صادر کننده حکم نام گذاری شده اند و معمولاً حرف اول هر کلمه معروف آن کلمه می باشد. چنانکه دعوای کیرلی بطریقت تومسن که در سال ۱۸۹۰ در بخش قراردادها رسید و منتهی بصدور حکم گردیده بدین شرح نام برده میشود

Kearley v. Thomson (1890) 24 Q. B. D. 742

بنابراین دعوى فوق در جلد ۴ دعاوی مربوط به (Q. B. D.) (۹) می باشد و در صفحه ۷۴۲ آن جلد ذکر شده است از سال ۱۸۹۱ تا کنون سوین سری رویه های قضائی بصورت مختصرتری بشرح زیر نام برده میشوند.

برای استیناف مرحله نهائی یعنی مجلس لرد ها (A. C. - Q. B. -) بخش

۱ - Ratio Decidendi

۲ - Anglo French

۳ - Sir Edward Coke

۴ - Sir Georg Burrow

۵ - General council of Law Reporting

۶ - Weekly Law Report

۷ - All England Law Report

۸ - Citation

۹ - Queen's Bench Division

۱۰ - Appeal case for House of Lords

قراردادهای (۱) - ch برای دادگاه چانسری (۲) - برای دعاوی مربوط بدادگاه طلاق امور حسبي و امور بحرى (۳)

در هفته نامه رویه قضائی طریقه نام بردن دعواهی بدین ترتیب است.

Prescott V. Birmingham corporation [1954] 3 W. L. R. 990

بنا براین دعواهی پرسکت بطرفيت شرکت بيرمنگام در سال ۱۹۵۴ در جلد سوم هفتگی نامه شرح دعاوی (۴) یافت میشود.

و علاست اختصاری دعاوی که در رویه قضائی انگلستان نام برده میشود عبارت

است از

R. v. Batrill [1946] 1 All E. R. 635

و بدین ترتیب دعواهی R بطرفيت با تریل در ۱۹۴۶ را سیتوان در جلد اول رویه قضائی انگلستان All E. R. (۵) صفحه ۶۳۵ یافت.

باين ترتیب وکلاء دادگستری ضمن مدافعت و اظهارات خود مواردی را که با قضیه مورد نظرشان مشابه بوده و قبل از دادگاههای سابق مورد رسیدگی قرار گرفته و متنهای بتصور حکم شده، بعنوان نمونه ذکر می‌کنند؛ و غالباً استدلال خود را بر مبنای استدلال قاضی سابق در دعوی گذشته قرار می‌دهند؛ واما آنچه سیتواند ملاک استدلال قرار گیرد و سورد قبول دادگاه واقع شود و احیاناً بعنوان استدلال و پایه حکم توسط قاضی پذیرفته شود، اصول و قواعد یا ضوابط قانونی است (۶) که دلیل ملاک تصویر حکم واقع شده: عبارت دیگر مورد استفاده از دعوی گذشته یا شاهد مثال عبارت از همان سطح قضائی و قاعده‌ای است که قاضی گذشته آن را ملاک حکم خود قرار داده است و گرنه تشابه واقعه و ظاهر امر کمکی به استدلال وکیل نخواهد کرد.

در برخی از موارد قضایات هنگام صدور حکم بعضی نکات قانونی را یادآور شده‌اند که مستقیماً با موضوع مورد بحث ارتباط نداشته و فقط اشاره به آنها، غیر مستقیم، به تصمیم قضائی کمک نموده است؛ یک‌چنین بیانی که ضمن صدور حکم از دهان قاضی، طرد آلباب (۷) خارج شده دارای اعتبار قضائی بوده و ممکن است مورد استفاده در دادگاههای بعدی قرار گیرد، بخصوص اگر از زیان قاضی عالی قدری باشد؛ معهذا این نوع ضوابط و اصول مذکوره در رویه قضائی برای دادگاههای بعدی الزام آور نبوده و دادگاهها وظیفه‌ای در قبول آنها ندارند بلکه این گونه نظریات ارزش اقتصادی (۸) یا قابلیت آن را دارند که مورد توجه قرار گیرند.

اصل لازم الاتبع بودن احکام سابق (۹) یکی از مشخصات حقوق انگلستان

۱ - Queen's Bench

۲ - Chancery Court

۳ - Probate Divorce and Admiralty Division

۴ - Weekly Law Report

۵ - All England Law Report

۶ - Ratio Decidendi

۷ - Obiter Dicta (Pronouncement by the way)

۸ - Persuasive

۹ - Binding

و آسیکاست و سیستمی که بر بنای آن دادگاهها سلزم به تبعیت از احکام سابق آند سیستمی است که بر بنای سازمان هرسی شکل دادگاهها در نظر گرفته شده و بنا بر این آراء مجلس لردها، که سرحد نهائی رسیدگی را تشکیل می دهد و متفق گلیه دادگاههاست، برای تمام دادگاههای انگلستان الزام آور بوده و حکم قانون را دارد یکی از نکات جالب توجه در این خصوص آن است که مجلسی لردها تابع احکام سابق خود بوده و نمی تواند رای سابق خود را بشکند و تنها مرجعی که می تواند آثار احکام مجلس لردها را از بین ببرد پارلمان است (۵) -

پس از مجلس لردها دادگاههای استیناف آند که آرایشان برای دادگاههای مادون لازم التابع است و سپس نوبت دادگاههای بزرگ (دادگاههای معادل شهرستان) میرسد که قضات آنها تابع احکام صادره از مجلس لردها و دادگاه استیناف آند لیکن الزامی در تبعیت از احکام صادره از دادگاههای ردیف خود ندارند، اگرچه تقریباً با توجه وبارعايت این گونه احکام رای صادر می نمایند.

پائین تراز دادگاههای بزرگ دادگاههای کانتی می باشند که از تمام دادگاهها متفق تبعیت می کنند.

الزام قضات به تبعیت از آراء دادگاههای متفق منحصر به قوانین کامن لو نیست بلکه، در مورد تفسیر قوانین مصوبه پارلمانی نیز این سیستم رعایت می شود؛ بنابراین در هر قضیه بخصوص قضائی باید دقت شود که رویه قضائی مربوطه و متناسب با مورد بحث به دادگاه تقدیم شود؛ زیرا یافتن قانون درست و صحیح در هر مورد بستگی به ارائه رویه قضائی درست و صحیح دارد، اشکال یافتن رویه قضائی درست از این جهت است که غالباً قضیه مورد بحث ممکن است با چندین رویه قضائی مشابه داشته باشد و کمتر اتفاق می افتد که قضیه سورج بحث عیناً با یکی از رویه های قضائی مطابقت نماید. در این جاست که نقش حساس قاضی در انتخاب یکی از رویه های سابق و انتظام آن با مورد بخصوص اهمیت خود را آشکار می سازد. همچنین وظیفه خطا و کیل دادگستری در یافتن رویه های مشابه و آراء رویه قضائی درست، که بتواند سلاک حکم در قضیه سورج قرار گیرد، یکی از حساس ترین و طائف دستگاه قضائی است. در بعضی سوارد رویه های انتخابی، اگرچه مشابهی با مورد بخصوصی دارند، بسبب آنکه منحصر به قضیه و امر مختص به می باشند، قابل اعمال و قابل پیروی در دعاوی دیگر نیستند؛ در این صورت قاضی اصول و قواعدی که منحصر به قضیه مختصه سابق بوده و بلاتک آن حکم بخصوص قرار گرفته اند، از نظر اینکه قابل تبعیت در موارد دیگر نیستند کنار می گذارند و در اصطلاح این عمل را تفکیک (۱) می گویند.

چنانکه فوقاً گفته شد قضات در انتخاب رویه قضائی و انتظام قضیه مورد نظر با

۱ - برخلاف نظام قضائی انگلستان که از این جهت تا اندازه خشک است، در ایران بمحض سنتی که اخیراً به همت دادستان کل جناب آفای دکتر علی آبادی به ریزی شد هیئت عمومی رای سابق خود را نقض و رویه خلاف آن را در مورد مشابه اتخاذ نمود.

آنها آزادی زیادی دارند لیکن این آزادی بطور دلخواه و استبدادی مورد استفاده قرار نمیگیرد بلکه آراء قضات بر ملاک اصول و قواعدی صادر می‌گردد که (لابلای آراء قضائی نهفته‌اند و نقش قاضی یافتن این اصول و قواعد است) .

موضوع عدالت از داستانهای قدیمی و تأثیر آن یکی از اساسی‌ترین آرزوهای بشری است . آدمی در هر دوره و عصری کوشیده راه حلی برای اجرای اجرای عدالت بدست آورد لیکن این تلاشها بد و بن بست برخورده است . یکی تواعد و ضوابط منطقی قضائی که بسبب محدودیت و خشکی جواب عدالت‌واقعی را نداده وجودان عدالت را راضی نمی‌کند دیگری آزادی بی‌حد و حصر وجودان عدالت وجودان قاضی که آنهم بواسطه بی‌قیدی و بی‌قانونی منتهی به هرج و هرج می‌گردد .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی